

„Евроатлантически измерения на националната сигурност и приносът на България за укрепване на сигурността в региона след 2015г.“

Глобализацията и промените в геополитическата ситуация в света изведоха на преден план изискването всяка страна да дефинира по нов начин параметрите и спецификите на средата си за сигурност.

Водена от разбирането за неделимата същност на сигурността в съвременния свят, Република България прие като своя ясна и неотклонна политика разбирането, че системата за колективна сигурност е оптималният начин за гарантиране на националната сигурност.

По отношение на националните приоритети и сигурността трябва да мислим не само в най-близко бъдеще, но и в много по дългосрочен план. От формиращите се фактори произтичат и приоритетите за националната сигурност оттук нататък - интеграция, технологии, ресурси и демография. **Ще разгледам по-подробно интеграцията.** България е част от един много динамичен регион, граничещ с Близкия изток, Черноморския регион и стъпващ върху Западните Балкани. За това имаме засилен интерес за повече интеграция и споделяме отбранителни ресурси както в НАТО, така и в Европейския съюз. За България интеграция означава от една страна повече сигурност, а от друга получаване подкрепата на силна и активна международна общност, която споделя общи ценности, обща визия, общи възможности и общи действия. В тази насока ще се нуждаем от изграждането на гъвкава и технологична армия, за да изпълняваме нашите основни мисии – отбрана, участие в съюзнически операции и принос към националната сигурност в мирно време.

В логично продължение на казаното до тук би трябвало да се обърне изключително внимание и на **ресурсите** (вода, земеделие, енергийна инфраструктура) като изключителен важен фактор за адекватен отговор на нуждите както на населението на страната ни, така и на поетите ни ангажименти към международните ни партньори. От особено важно значение за страната ни е развитието на енергетиката в Черноморския регион, за която вече са изградени редица фондове.

Дългосрочният подем и сигурността на държавата ще зависят и от развитието на високите **технологии** и по-конкретно в индустриите на бъдещето – информационни и комуникационни технологии. По този начин ние ще изградим надеждна среда и ще бъдем силни партньори в борбата с киберпрестъпността и корупцията.

В световен мащаб методите за справяне с рисковете и заплахите за сигурността на държавите от евроатлантическото пространство и съседните на България държави в региона на Югоизточна Европа и Черноморския басейн след 2015г. ще са насочени преди всичко към всеобщи усилия за поддържане на световния мир, снижаване опасността от глобален, конвенционален или ядрен военен конфликт. Държавите от евроатлантическия съюз ще трябва да разрешават възникнали кризи - регионални, междудържавни, вътрешнонационални, промени в климата, природни бедствия, промишлени, технологични, екологични катастрофи и други, като за справянето с тях ще трябва да се подхожда консенсусно и създадените проблеми да не бъдат разрешавани едностранно.

В Евроатлантическата сигурност вече протичат процесите на вътрешна адаптация и външно приспособяване към съвременните реалности. Новото в този процес е, че освен системата от обобщоевропейски цивилизационни и политически ценности, той отразява и специфичните интереси по сигурността на държавите от отделните европейски региони - всяка една от които трябва да насочи основно усилията си към изграждане

на интегрирана система за национална сигурност.

България е член на НАТО и на Европейския съюз. Това е най-голямото ѝ постижение в последните двадесет години. През този период тя е успяла и да подобри междусъседските си отношения, а също така е станала уважаван партньор в региона и по света. Страната ни, макар и с бавни темпове, се развива и постига прогрес, защото в този толкова забързан и взаимозависим свят трябва да се работи за развитие, за доверие и преди всичко трябва да се надгражда постигнатото от тези преди нас.